

Prejudiciálne otázky

1. Je v prípade, že sa prostredníctvom vnútroštátnej právnej úpravy členského štátu využije vo vnútroštátnom práve možnosť stanovená v článku 1 ods. 2 smernice 90/435/EHS z 23. júla 1990 ⁽¹⁾, možné prijať na účely uplatnenia tejto možnosti mechanizmus preskúmania aktov alebo dohôd z hľadiska primárneho práva Európskej únie?
2. Majú sa ustanovenia článku 1 ods. 2 uvedenej smernice, ktoré poskytujú členským štátom širokú mieru voľnej úvahy pri určovaní, aké ustanovenia sú „*nevyhnutné k zabráneniu daňovým únikom a zneužívaniu daňového režimu*“, vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát prijal mechanizmus, ktorého cieľom je vylúčiť z oslobodenia od zrážkovej dane dividendy vyplácané právnickej osobe priamo alebo nepriamo kontrolovanej daňovým rezidentom alebo daňovými rezidentmi štátov, ktoré nie sú členmi Únie, ibaže by táto právnická osoba preukázala, že hlavným cieľom alebo jedným z hlavných cieľov reťazca podielov v spoločnostiach nie je získať oslobodenie od dane?
3. a) V prípade, že by sa mal súlad vyššie uvedeného mechanizmu „proti zneužívaniu daňového režimu“ s právom Únie posúdiť aj z hľadiska ustanovení Zmluvy, treba ho preskúmať aj s prihliadnutím na cieľ spornej právnej úpravy a so zreteľom na ustanovenia článku 43 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, teraz článku 49 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, aj keď je spoločnosť, ktorá je príjemcom vyplatených dividend, priamo alebo nepriamo kontrolovaná na konci reťazca podielov v spoločnostiach, ktorého jedným z hlavných cieľov je získať oslobodenie od dane, daňovým rezidentom alebo daňovými rezidentmi tretieho štátu, ktorí sa nemôžu domáhať slobody usadiť sa?

b) Treba v prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku preskúmať uvedený súlad so zreteľom na ustanovenia článku 56 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, teraz článku 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?
4. Majú sa vyššie uvedené ustanovenia vykladať tak, že bránia tomu, aby sa vnútroštátnou právnou úpravou vylúčili z oslobodenia od zrážkovej dane dividendy vyplácané spoločnosťou v jednom členskom štáte spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte v prípade, že je príjemcom týchto dividend právnická osoba priamo alebo nepriamo kontrolovaná daňovým rezidentom štátu alebo daňovými rezidentmi štátov, ktoré nie sú členmi Európskej únie, ibaže táto právnická osoba preukáže, že hlavným cieľom alebo jedným z hlavných cieľov tohto reťazca podielov v spoločnostiach nie je získať oslobodenie od dane?

⁽¹⁾ Smernica Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. ES L 225, s. 6; Mim. vyd. 09/001, s. 147).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 11. januára 2016
– Société Euro Park Service, nástupnícka spoločnosť spoločnosti Cairnbulg Nanteuil/Ministre des
finances et des comptes publics**

(Vec C-14/16)

(2016/C 106/27)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolateľka: Société Euro Park Service, nástupnícka spoločnosť spoločnosti Cairnbulg Nanteuil

Odporca: Ministre des finances et des comptes publics

Prejudiciálne otázky

1. Ak členský štát prostredníctvom vnútroštátnej právnej úpravy preberie do svojho vnútroštátneho právneho poriadku možnosť stanovenú v článku 11 ods. 1 smernice Rady 90/434/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania pri zlúčeníach, rozdeleniach, prevodoch majetku a výmene akcií týkajúcich sa spoločností rôznych členských štátov v znení zmien a doplnení, majú sa akty prijaté na účely uplatnenia uvedenej možnosti preskúmať z hľadiska primárneho práva Európskej únie?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, majú sa ustanovenia článku 43 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, teraz článku 49 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby vnútroštátna právna úprava, ktorej cieľom je zamedziť daňovým únikom a vyhýbaniu sa plateniu dane, podriadila uplatňovanie spoločného systému zdaňovania pri zlúčeníach a rovnocenných operáciách postupu predchádzajúceho udelenia povolenia výhradne v prípade prevodov majetku na zahraničné právnické osoby, s výnimkou prevodov majetku na právnické osoby založené podľa vnútroštátneho práva?

Odvolanie podané 13. januára 2016: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. októbra 2015 vo veci T-134/11, Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Európska komisia

(Vec C-19/16 P)

(2016/C 106/28)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (v zastúpení: N. Garcia-Lora, solicitor, E. Grieves, barrister)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Rada Európskej únie, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

Návrhy odvolateľov

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté rozhodnutie z 28. októbra 2015,
- nahradil ho svojím vlastným rozhodnutím a zrušil napadnuté opatrenia,
- nariadil Komisii, Rade a Spojenému kráľovstvu, aby nahradili trovy konania, ktoré vznikli v konaniach na Všeobecnom súde a Súdnom dvore.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Toto odvolanie predkladá štyri odvolacie dôvody:

Prvý dôvod nesúhlasí s rozhodnutím Všeobecného súdu, že spochybnenia nariadenia v spore vo veci samej, ktoré sa týka prvých troch žalobcov, neboli pred Všeobecným súdom dostatočne predložené. Všeobecný súd nedostatočne posúdil štvrtý žalobný dôvod, ktorý spochybňoval posúdenie skutkových okolností Komisiou. Všeobecný súd pochybil, keď nezohľadnil pripomienky žalobcov, ktoré mali byť zobrať do úvahy, pretože a) Všeobecný súd si ich vyžiadal, b) boli predložené pred tým, ako žalovaný predložil svoje pripomienky k žalobe, a c) žalobcovia vždy uvádzali, že ich cieľom je napadnúť posúdenie skutkových okolností. Prístup Všeobecného súdu bol nekoherentný s rozsudkom vo veci Ayadi/Komisia, T-527/09 zo 14. apríla 2015.